

Kajúca bohoslužba – 24.10.2024

Suspírium: „Ty však zostaň v tom, čomu si sa naučil a čo ti je zverené, veď vieš, od koho si sa to naučil, a pretože od detstva poznáš sväté Písma, ktoré ti môžu dať múdrosť na spásu, a to vierou v Ježiša Krista. Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti, aby Boží človek bol dokonalý a pripravený na každé dobré dielo.“ (II Tim 3,14-17) Amen.

Stojaca pieseň: Chválospev č. 189: „Ó, Bože spravodlivý,...“

Začiatočná pieseň: Žalm č. 50: „Boh, ktorý v nebi prebýva,...“

Pozdrav: „Bože, Boh mojej spásy, otvor mi pery a moje ústa budú ohlasovať tvoju chválu. Veď nemáš záľubu v obete a keby som priniesol spaľovanú obetu, nepáčila by sa ti. Skrúšený duch, to je obeta Bohu; skrúšeným a zdrveným srdcom nepohrdaš, Bože.“ (Ž 51,17-19) Amen.

Modlitba: Sme Ti vďační, vznešený Bože náš, že dnes môžeme stáť pred Tebou a uvažovať o vlastných životoch. Odpusť nám, že nám často nepríde na um, že vlastnými činmi, slovami, mlčaním či ľahostajnosťou škodíme ľuďom a zraňujeme tých, ktorí sú nám veľmi blízki. Odpusť nám, že nie vždy žijeme podľa Tvojho životodarného Slova a najmä podľa večného evanjelia, lebo zabúdame na to, čo je dobré a správne v Tvojich očiach. Prejavujeme sa mnohokrát a mnohými spôsobmi, a to všetko je znakom toho, že sa spoliehame na každého, len nie na Teba, na nášho Spasiteľa. Je vzácné, že od Teba, náš jediný Pane, veľa neočakávame, že existuješ len v našich hlavách a hlavne, že nevládneš silou a mocou v našich srdciach, rukách, očiach a ušiach. Pane, odpusť nám všetkým a zmiluj sa nad nami. Tvrdosť nášho srdca je zjavná, náš strach je prirodzený, naše predsudky sú primerané, naše nevkusné kresťanstvo je citeľné. Nekonáme podľa smeroviek, ktoré si nám dal do života, zabúdame na Teba a Tvoje slovo padá bokom, aj keď chceme počúvať, ale naše telo je slabé. Hanbíme sa pred Tebou. Sme zatrpknutí. Lutujeme svoje hriechy a dni nášho doterajšieho života. Daj, Pane, aby sme sa dnes ponorili do bohatstva Tvojej milosti a došli k poznaniu, že potrebujeme obnovu a vzkriesenie skrze Teba, ako rímske kresťanské spoločenstvo, ktoré bolo ponorené do každodenného života, v ktorom Ty si nebol prítomný. Daruj nám moc Svojho Ducha Svätého, vykladaj čistotu Tvojho Slova jasne a mocne, aby sme žili skrze Teba, v Tebe a s Tebou, náš milujúci Ježiš. Amen.

Biblický text: **Lista apoštola Pavla Rimanom 2. kapitola 1-16. veršov:** „*Preto nech si ktokoľvek, keď súdiš, nemáš ospravedlnenie. Lebo v čom súdiš iného, v tom odsudzuješ samého seba, veď ty, ktorý súdiš, robíš to isté. Vieme však, že Boží*

súd je podľa pravdy proti tým, čo robia takéto veci. Človek, ty, čo súdiš tých, čo páchajú takéto veci, a sám robíš to isté, myslíš si vari, že ty unikneš pred Božím súdom? Alebo opovrhuješ bohatstvom jeho dobroty, trpezlivosti a zhovievavosti a nevieš, že Božia dobrota ťa vedie k pokániu? V zatvorenosti svojho nekajúceho srdca si zhromažďuješ hnev na deň hnevu a zjavenia Božieho spravodlivého súdu. Boh odplatí každému podľa jeho skutkov: večným životom tým, ktorí sa vytrvalosťou v dobrom konaní usilujú o slávu, česť a nepominuteľnosť, ale hnevom a rozhorčením tým, ktorí zo sebeckva neposlúchajú pravdu a oddávajú sa nepravosti. Súženie a úzkosť doľahne na každú dušu človeka, ktorý koná zlo – najprv Žida, ale aj Gréka, no sláva, česť a pokoj sa dostane každému, kto koná dobro – najprv Židovi, ale aj Grékovi; lebo Boh neuprednostňuje nikoho. Všetci, ktorí zhrešili bez Zákona, bez Zákona aj zahynú, a všetci, ktorí zhrešili pod Zákonom, Zákonom budú súdení. Lebo pred Bohom nie sú spravodliví poslucháči Zákona, ale ospravedlnení budú plnitelia Zákona. Keď teda pohanía, ktorí nemajú Zákon, od prírody konajú, čo žiada Zákon, aj keď nemajú Zákon, sami sú si Zákonom. Ukazujú, že majú dielo Zákona napísané vo svojich srdciach. Ich svedomie bude svedčiť spolu s myšlienkami, ktoré sa navzájom obviňujú alebo tiež obhajujú, v ten deň, keď Boh bude skrze Krista Ježiša súdiť skryté veci ľudí, ako som to ohlasoval vo svojom evanjeliu.”

Kajúce spoločenstvo v Ježišovi Kristovi, milí bratia a milé sestry!

Pred Božím súdom neutečieš, človeče! Boží súd je neodvratný. Tak ako konáme každý deň, tak bude súdiť i Pán živých a mŕtvych. My sa nikdy nepoučíme. Každého súdime, len seba nie. Voči sebe sme povoľní a ústupčiví, voči iným kritickí. Práve preto nás Ježiš Kristus učí milovať druhého ako seba samého. Seba samého a seba samú máme najradšej. Božie ospravedlnenie nás veľmi zaujíma, ale my nevieme prijať Jeho odvrhnutie. Chceme uniknúť Božiemu súdu, ale čo je pre nás dôležité? Byť a zostať sebecký. Opovrhovať, a nie slúžiť druhému. Vyvyšovať sa, a nie slúžiť inému. Vystatovať sa, a nie slúžiť inému. Sebecký človek je podľa apoštola Pavla nezachrániteľný a nepoučiteľný. Sebecký človek sa tápa v hriechoch. Lebo ten, kto je sebecký, opovrhnutím slúži Bohu a človeku. Našou úlohou je Hospodinovu svätosť chváliť a velebiť a namiesto toho, podľa apoštola Pavla, títo ľudia majú na mysli len vlastné ja. Myslíš, drahý brat, domnievaš sa, milá sestra? Zapájaš mozgové závitky, aby Ti slúžilo všetko. Naozaj všetko spolupôsobí na dobro, keď zapojíme všetky mozgové bunky a chceme

slúžiť Pánovi? Nestačí systematizácia, nestačí naplánovanie, nestačí pokrok, nestačia nové vynálezy človeka, aby pomohli vo vzťahoch. Racionalita je chybná záležitosť, lebo zapája vlastné ja a nenapája sa na toho Pána, Kto je skutočným zdrojom života. Bezbožný človek rozmýšľa. Rozumovo zdatný človek nepotrebuje Hospodina, ako keby si osvojil už všetku múdrosť. Klame, cudzoloží, kradne, ide za vlastným a nie Pánovým. Múdrosť je však bázeň pred Hospodinom. Rozumové schopnosti však vychádzajú z myslenia. Myslenie sa však musí zmeniť. Zatvrdnutie srdca číha na človeka. Srdcové tkanivo ako keby žilo v skleróze. Sval srdca je utiahnutý a nie stiahnutý. Nepracuje podľa Božieho poriadku. Bije, ale netlká. Štvorčasti srdca, predsieň a komory sú znehybnené, ako keď zadržíme dych na niekoľko sekúnd. Chyba je v našom prijímači. Chyba je v zatvrdnutom srdci. Ako funguje naše srdce? Tak, že ho pohýna Boh? Aký je náš Boh? Dobrotivý, zhovievavý a trpezlivý. Koľko prijatia potrebuje naše zatvrdnuté srdce? Koľko Božej dobroty potrebuje naše zatvrdnuté srdce? Koľko Hospodinovej zhovievavosti potrebuje naše srdce? Koľko trpezlivosti z nebies potrebuje naše skazené ja? Máme možnosť sa k Nemu obrátiť ešte dnes. Apoštol Pavol nedrží jazyk za zubami. Boží súd je a bude spravodlivý. Bude primeraný tomu, čo sme sa naučili v modlitbe Pánovej, len apoštol to formuluje negatívne. Podľa skutkov nám odplatí Pán ako o tom čítame v Knihe Žalmov: *„u teba, Pane, je milosť, lebo ty odplácaš každému podľa jeho skutkov.“* (Ž 62,13) alebo v Knihe Prísloví: *„Ak povieš: „Pozri, my sme to nevedeli,“ vari ten, čo skúma srdcia, tomu nerozumie, a ten, čo stráži tvoju dušu, to nevie? On odplatí človeku podľa jeho skutkov.“* (Prís 24,12) Hospodin dnes skúma tvoje srdce, či je kajúce alebo nekajúce. Hospodin dnes skúma naše srdcia, či sú sebecké alebo nesebecké. Podľa skutkov nám odplatí Boh. Je pri vedomí apoštol? Najprv v prvej kapitole svojho listu poukazuje na to, že z milosti Pánovej je všetko, a teraz hovorí to, že podľa skutkov nám odplatí Boh. Ak to teda je? Boží súd je založený na skutkoch človeka. Boží súd sa už aj v súčasnosti deje, ale v skrytosti. Záverečná fáza bude

o tom, čo sme nedávno čítali v Evanjeliu podľa Matúša. Múdre a nemúdre panny (Mt 25,1-13), talentovaní a netaľentovaní (Mt 25,14-30), oddelenie oviec od capov (Mt 25, 31-46), lebo čo sme urobili jednému z najmenších bratov, to sme urobili Ježišovi. Pšenica a kúkoľ spolu rastú (vid'. Mt 13), ale pri žatve sa o všetkom rozhodne. Boh je teda spravodlivý. Nikoho neuprednostňuje. Uprednostnenie je prijatie tváre. Boh sa dnes pozerá priamo do našej tváre. Človeku do tváre, ktorého stvoril na svoj obraz. Z tváre do tváre. Sme stvorení na Jeho obraz. Buďme si úprimní a úprimné naše skutky poukazujú na našu živú vieru. Autentická živá viera sa rodí skrze skutkov. Viera sa prejavuje v láske: *„Veď v Kristovi Ježišovi ani obriezka, ani neobriezka nerozhoduje, ale viera činná pomocou lásky.”* (Ga 5,6) Nasledujem Ježiša Krista, ako to odo mňa žiadal a prosil alebo nie? Je pre mňa dôležité vábenie sveta a jeho mámenie peniazmi alebo prvoradé je pre mňa prv hľadanie a nájdenie Božieho kráľovstva? (Mt 6,33) Moje úsilie a moja snaha je slúžiť pre šírenie evanjelia vo svete? Spoznal som dobrotivého, zhovievavého a trpezlivého Hospodina v Ježišovi Kristovi? (vid'. Jn 17,3) Konám všetko na Božiu slávu? Konám všetko pre tú radosť, ktorú som spoznal v Pánovi, alebo som a zostávam sebecký, teda skutočnú pravdu nepoznajúc, opovrhujúc ňou a nasledujúc nepravosť? Konať zlo! Konať dobro! Mať v sebe obrovský nepokoj alebo slúžiť pokojom Božím svojmu okoliu. Nie je to jedno. Nie je to to isté. Harmónia od Boha. Radosť z Božej blízkosti a pomoci. Duchovný postoj človeka bude pokoj. Božia spravodlivosť je práve preto bezpríkladná a ojedinelá. Nie tí budú spasení, ktorí počúvajú Boží zákon, ale tí, ktorí konajú podľa Božieho zákona. Si poslucháčom Zákona? Si plniteľom Zákona? Boží zákon je podľa Jána Kalvína trojica skladačky. Boží zákon nás brzdi v činoch, alebo posúva vpred. Nie je jedno, či šofér autobusu zabrzdí alebo pridá. Nie je jedno či konáš svoju prácu kvalitne alebo ti záleží len na množstve, aby čím viac si urobil pre väčší zisk. Boží zákon podáva presný a ucelený obraz o nás. Je akoby zrkadlom našich činov. Pre Židov Desatoro v Starom zákone, ktoré dostali

na hore Sinaj. (vid'. II Mojž 20, VMojž 5), pre kresťanov dvojité prikázanie lásky. (vid'. Mt 22) Prečítajte si prvé tri verše z hymny lásky, a ubije do našich srdc, čo je spravodlivosť Božia, refrén týchto veršov: „Lásku by som nemal.“ Podmienka skutočného poznania sa je agapé, láska Božia. Podmienka skutočného obrazu človeka je agapé, láska Božia, teda to, že Boh nikoho neuprednostňuje. Kto nemá to najcennejšie na tejto zemi, teda Pánove potešenie mu nepatrí, žije zatvrdilým srdcom. Kto by lásku nemal, žije sebecky a opovrhovaním. Boh nás súdi vo svojom Synovi. Skrze evanjelia apoštola Pavla, skrze Novej zmluvy vidíme, že ten, kto sa nikdy nevystatoval, ten, kto sa nikdy nevzpieral proti Božiemu vedeniu a Jeho vôli, v osobe Ježiša Krista nás spasí i súdi náš milujúci nebeský Otec. Sudca bude ten, Ktorý sa narodil i zomrel za nás, namiesto nás a pre nás. Vo svojom tele znášal všetko a teraz sedí na pravici Boha Otca Všemohúceho. Kristus je a žije a svojím činom lásky nás chce zahrnúť do spoločenstva s Hospodinom. Panuje i dnes v srdciach premenených a zmenených, aby sme uverili iba Jemu. Modlí sa za nás, aby sme mali život. Apoštol Pavol má svoju osobnú cestu a pozná osobne Krista skrze evanjelia, lebo Boh na neho volal a následne ho povolal do služby. Najprv ako poslucháč Zákona konal zlo, bol sebecký, ale neskôr sa stal apoštolom pohanov. Jeho evanjelium Kristova úplne zmenila. Činy, slová, život sa pretransformoval a preriedil krvou Ježiša Krista. Moje evanjelium. Ja a môj osobný Spasiteľ. Ja a moje vykúpenie. Ja a Jeho láska, ktorá ma formuje i dnes. Ja a Kristus a v Ňom môj získaný večný život. Moje nové ja skrze Ježiša Krista. Moje staré odvrhnuté srdce a krehkosť evanjelia skrze Syna Boha Otca Všemohúceho. Ako to? Bola to láska Božia. Bola silná pravica Pánova, ktorá konala najprv u Židov a neskôr u Grékov. Iba Jemu česť a sláva za nevysloviteľný dar milosti ako o tejto chvíľke rozjíma Zlatica Oravcová, evanjelická kazateľka: „Temenom zeme starej prehnal sa nový van, Ktorý obviazal rana Zívajúcej žiaľom na jej bledej tvári. Tvár posypaná pehami slnk A rozrytá jazvami času Pod závojom chvíľky Vybuchla pri zrážke Smrti so životom. A potom všetko stíchlo

V nevýslovnom šťastí Na srdci Božom, Pretože Boh prehovoril rečou odpustenia:

„Je dokonané!“ (Jn 19,30) Amen.

Záverečná modlitba

„No Kristus ako Syn je nad celým jeho domom. A jeho domom sme my, ak si zachováme pevnú dôveru a nádej, ktorou sa chválime. Preto, ako hovorí Duch Svätý: Dnes, keď počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia ako pri vzbure v deň pokúšania na púšti, kde ma skúšali vaši otcovia, hoci videli moje skutky štyridsať rokov.“ (Žid 3,6-10)

„Aj ja som bol medzi vami slabý, preniknutý veľkým strachom a chvením; moje slovo a moje hlásanie nespočívalo v presvedčivých slovách múdrosti, ale v dokazovaní Ducha a moci, aby sa vaša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci.“ (IK 2,3-5)

„Ľud, ktorý som utvoril, bude rozhlasovať moju chválu.“ (Iz 43,21)

„Vy ste mi svedkami,“ znie výrok Hospodina, „môj služobník, ktorého som si vyvolil, aby ste spoznali, uverili mi a pochopili, že som to ja. Predo mnou nebol utvorený boh a ani po mne nebude. Ja som Hospodin a okrem mňa niet spasiteľa. Ja som oznamoval, zachraňoval a zvestoval, a niet medzi vami cudzieho boha. Vy ste mi svedkami,“ znie výrok Hospodina, „ja som Boh. A odteraz ním budem, niet nikoho, kto by čokoľvek vytrhol z mojej ruky. Kto zvráti to, čo urobím?“ (Iz 43, 10-13)

„Veď u teba je prameň života. V tvojom svetle uvidíme svetlo.“ (Ž 36,10)

„V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. A to svetlo v tme svieti, ale tma ho nepohltila.“ (Jn 1,4-5)

Modlitba Pánova

Ofera: „Chválím sa teda v Ježišovi Kristovi tým, čo konám pre Boha.“ (R 15,17)

Požehnanie: „Hospodin je môj pastier, nič mi nechýba. Vodí ma na zelené pastviny, privádza ma k tichým vodám. Obnovuje mi život, vodí ma správnymi cestami pre svoje meno.“ (Ž 23,1-3) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 445: „Duchu Svätý, príď, naplň nás...“